

at det er forbudt baade at kjøbe og fabrikere spirituøse Drikke, har til Følge, at denne Stat er den, der har de allerfærreste Jorbrødere. Det forekommer mig, at denne Stat ved at have indført en saadan Lov, som vi selvfølgelig ikke kunne tænke paa at indføre hos os, i det Mindste ikke i Dieblicket, afgiver et eklatant Bevis for, at hver Skilling, Staten udgiver til denne Bevægelse, er en direkte Indtægt for Statskassen. Det er en høist mærkkelig Paastand af den ærede sidste Taler at sige, at denne Totalafholdsforenings Bestræbelser have været uden Betydning. Jeg veed ikke, hvor den ærede Taler har denne Anskuelse fra. Den er af saa stor Betydning, at der neppe findes en Egn i vort Land, uden at der findes Mænd, som ere optagne i Totalafholdsforeningen, og det er dog de Fleste af os enige om, at selv om vi ikke høre til Totalafholdsforeningen, hvad jeg ikke gjør, kunne vi ikke Andet end have Sympathi for hele Bevægelsen, nære Sympathi med dem, der lide under Drikkædigheden, ikke alene dem, der ere hengivne til Drik, men ogsaa deres Nærmeste, og derfor vil jeg, idet jeg skal slutte, henstille til de ærede Rigsdagsmænd, at de i Dag ville give dette Andragende deres fulde Tilslutning, ikke alene for Beløbets Skyld, men for at styrke de Mænd, der arbeide for denne Sag, og vise dem, at denne Bevægelse ogsaa har Sympathi indenfor Rigsdagen. Jeg mener ikke, man skal forstaa det saaledes, at den Hjelb, her ydes, gives, som man jo har sagt fra enkelte Sider, til Foreningens Medlemmers Behagelighed, til at de kunne rejse omkring og agitere osv. Bevægelsen har viist sig til Dato at være opretholdt, jeg kan gjerne sige, af den fattige Del af Befolkningen, naar undtages de Forhold, jeg nævnedes for om Støtte fra forskjellige Institutioner. Der er vel ingen Tvivl om, at der findes enkelte Mænd i Totalafholdsforeningen, som rejse omkring for den maaste i den Tanke derved at danne sig et Levebrød og for deraf at have en behageligere Stilling, for det er ofte mere behageligt at tjene Brødet ved Munden end ved Haanden, derom tvivler jeg slet ikke, men der vil jo altid kunne siges noget Daarligt om enhver Sag. Selv om der muligvis kunde opvies saadanne Tilfælde, tror jeg dog ikke, at man derfor bør undlade at støtte denne Sag. Nei, Sagen selv er god, Sagen vil arbeide sig frem, og Sagen vil tjene hele vort Samfund, og jeg kan sige for mit personlige Vedkommende, at det er min Overbevisning, at jo mere de Herrer støtte Totalafholdsbevægelsen pænuært, desto bedre støtte de Statskassen, og

desto større Velsignelse er det for hele vort Land.

Bust: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg har bedt om Ordet for, angaaende Forslaget under Nr. 3, Betænkningen Nr. 47, om Jernbanespørgsmaalet. Efter de Udtalelser, den høitærede Indenrigsminister sluttede med, kan jeg sige, at Afstemningen her i Salen i Dag vil faae vidtgaaende og store Følger navnlig for os Landboere, og det er det, der har givet mig Anledning til et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valokreds (Dinesen), som jo talte paa Mindretallets Begne, kritiserede, uagtet han selv havde tiltraadt Forslaget om Andragendets Henvisning, Flertallets Holdning overfor Jernbanesagen i dens Helhed, da han kom ind paa at tale om dette Forslag, og udtalte, at det var uheldigt, at der af os blev nægtet saa mange Ting overfor Jernbanerne, og fremhævede samtidig, at vi desuagtet vilde gaa med til dette Forslag. Jeg vil herved gjøre opmærksom paa, at den almindelige Sag, der omhandles ved dette Forslag, blandt Andet har givet grundet Anledning til, at Finantsubvalgets Flertal og dette Things Flertal ikke alene af politiske, men ogsaa af reelle Grunde har maattet stille sig saaledes, som det har stillet sig overfor mange af de Forlangender, som ere komne paa § 27 og andre Steder med Hensyn til Jernbanevæsenet. De ærede Medlemmer, der i en Række af Aar have været Medlemmer af Finantsubvalget, vide, at det er ikke saa faa Aar siden, at vi have bedt Ministeriet om, at det i alt Fald vilde gjøre det Skridt til at komme til en Forstaaelse af Ordningen paa dette Omraade, at det blandt Andet vilde se at faae alle disse private Stumper Baner, som ligge hist og her ved Jernbanerne, ind under Staten. Men ikke det Mindste er der gjort fra Ministeriets Side. Vi have ligeledes bedt Ministeriet overfor Tilfælde, som det, her foreligger til Overveielse, om det ikke vilde være villigt til at gjøre Forsøg paa at faae faste Regler, som baade Rigsdagen og Regjeringen kunde være enige om, hvorefter Abvidelser stete og nye Holdepladser oprettedes, ligesom vi have en bestemt Regel, i alt Fald er den stilkende antaget f. Ex. ved Oprettelsen af nye Postexpeditioner. Der er imidlertid ikke gjort det Fjærneste fra Ministeriets Side. Men saa skal det slaas fast, at naar de Herrer her i Salen paa den anden Side sige, at det er af politiske Grunde, vi nægte Abvidelse af Jernbanerne, og at der ingen somhelst reel Grund er, at navnlig vi Landboere ikke